

NORGES HØYESTERETT

Den 27. februar 2012 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Gjølstad, Tønder og Indreberg i

HR-2012-00434-U, (sak nr. 2012/318), straffesak, anke over kjennelse:

A (advokat Evy Bidtnes)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder midlertidig tilbakekall av førerrett og beslag av førerkort, jf. vegtrafikkloven § 33 nr. 3.
- (2) A er siktet for overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3. Grunnlaget er at han 30. november 2011 kjørte på en fotgjenger som krysset veien. Fotgjengeren ble truffet av bilens venstre forskjerm, og ble påført bekkenfraktur, blødning på innsiden av kraniet og brudd i høyre håndledd.
- (3) Politiet beslagla As førerkort samme dag. Han samtykket ikke i beslaget, og politiet begjærte rettens kjennelse for midlertidig tilbakekall av førerrett og beslag av førerkort inntil straffesaken mot ham er avgjort.
- (4) Inntrøndelag tingrett avsa 23. desember 2011 kjennelse med slik slutning:

”Politiet kan foreløpig holde førerkortet til A, født 13.03.1951, beslaglagt inntil saken mot ham er endelig avgjort, men ikke ut over 23. april 2012, uten ny kjennelse fra retten.”
- (5) A anket til Frostating lagmannsrett, som 13. januar 2012 avsa kjennelse med slik slutning:

”Retten samtykker i midlertidig tilbakekall av førerretten til A, født 13. mars 1951, og i at førerkortet hans kan holdes beslaglagt av politiet, dog ikke utover 23. april 2012.”
- (6) A har anket lagmannsrettens kjennelse. Anken retter seg mot saksbehandlingen, subsidiært lovtolkningen. Det er i hovedsak gjort gjeldende:

- (7) Kjennelsesgrunnene, med henvisningen til rapporten om vegtrafikkuhell og siktedes egen forklaring, er uklare og motsigende med hensyn til hvor fotgjengeren befant seg i forhold til fotgjengerfeltet. Det er derfor vanskelig å se om loven er anvendt riktig.
- (8) Dersom kjennelsesgrunnene må forstås slik at uhellet skjedde utenfor fotgjengerfeltet, får ikke tapsforskriften § 2-5 nr. 5 – som lagmannsretten har vist til for påregnelig tapsperiode – anvendelse etter sin ordlyd. Bestemmelsen kan ikke tolkes utvidende.
- (9) Det er nedlagt slik påstand:

”Frostating lagmannsretts kjennelse av 13. januar 2012 oppheves.”

- (10) *Påtalemyndigheten* er kjent med anken, men har ikke inngitt merknader.
- (11) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at saken gjelder en videre anke over kjennelse, og utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens lovtolkning og saksbehandling, jf. straffeprosessloven § 388 første ledd.
- (12) Lagmannsretten har funnet at det er skjellig grunn til å mistenke A for å ha overtrådt vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3 om å vise aktsomhet i trafikken ved at B ble påkjørt mens hun krysset fylkesvei 4 i X. Om grunnlaget for dette heter det i kjennelsen:

”Det vises til rapporten om vegtrafikkuhell (dok 2) og siktedes egen forklaring. Lagmannsretten legger til grunn at B ble truffet av As bil ca 3 meter sør for fotgjengerfeltet. Dette er angitt i rapporten om vegtrafikkuhell, der det også heter at hun kom gående skrått over fotgjengerfeltet fra Prix-butikken. Rapporten angir at det var våt, bar vei, god sikt og nedbør. Lysforholdene er angitt å være mørkt med belysning. B ble truffet av bilens venstre, fremre forskjerm. Hun kom fra venstre og var omtrent midt i vegbanen da ulykken inntraff. Disse omstendighetene underbygger mistanken om at påkjørselen skyldtes As manglende oppmerksomhet. Det stilles strenge krav til aktsomheten hos en bilfører som krysser et fotgjengerfelt.”

- (13) Lagmannsretten har med hensyn til påregnelig tapsperiode ved en eventuell domfellelse vist til tapsforskriften § 2-5 nr. 5. Denne kommer til anvendelse ved straff for ikke å ha overholdt vikeplikten overfor person ”i fotgjengerfelt” og har en minstetid på seks måneder.
- (14) I dette tilfellet skjedde påkjørselen utenfor fotgjengerfeltet – lagmannsretten oppgir ca. tre meter. Utvalget finner at ordlyden ikke er til hinder for at tapsforskriften § 2-5 nr. 5 kan komme til anvendelse selv om trafikkuhellet skjedde utenfor fotgjengerfeltet, forutsatt at sjåføren ikke overholdt vikeplikten da fotgjengeren var i fotgjengerfeltet.
- (15) Det er uklart for utvalget om lagmannsretten har lagt til grunn som overveiende sannsynlig at B har vært i fotgjengerfeltet, og da på et slikt tidspunkt at A hadde vikeplikt for henne. På den ene siden viser lagmannsretten til rapport om vegtrafikkuhell, som ble utarbeidet av politiet dagen etter hendelsen. Det heter her:

”Enhet A kom kjørende sørover på fylkesveg 4. Så ikke fotgjenger som krysset fotgjengerfeltet ved Prix X. Traff fotgjenger ca. 3m sør for fotgjengerfeltet.”

- (16) På den annen side viser lagmannsretten til siktedes egen forklaring. I hans forklaring for tingretten heter det:

”Plutselig dukket det opp et menneske foran bilen. Hun krysset veien på skrå og kom fra venstre.

Dette var like etter gangfeltet, han anslår fem-seks meter etter dette. Han så henne ikke før hun var borti bilen. ... Det er rotete med parkeringen rundt butikken der, og fornærmede kan ha kommet smettende ut mellom to parkerte biler. Han traff henne med venstre framskjerm, så hun hadde kommet litt over halvveis ut i veien.”

- (17) Det er på bakgrunn av lagmannsrettens premisser ikke mulig å se om lagmannsretten har funnet skjellig grunn til å mistenke A for ikke å ha overholdt vikeplikten for fotgjenger i fotgjengerfelt. Lagmannsrettens kjennelse lider derfor av en saksbehandlingsfeil.
- (18) Lagmannsretten har ikke vurdert hva tapstiden vil være om trafikkuhellet vurderes uavhengig av en unnlatt overholdelse av vikeplikten for fotgjenger i fotgjengerfelt, men likevel kjøring i strid med vegtrafikkloven § 3. Feilen kan derfor ha hatt betydning for fastsettingen av tapstiden, og lagmannsrettens kjennelse må derfor bli å oppheve.
- (19) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Bård Tønder
(sign.)

Liv Gjølstad
(sign.)

Hilde Indreberg
(sign.)

Riktig utskrift: